

UOHSX0042FZC

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R182/2011/VZ-3096/2012/310/JRa

V Brně dne: 7. března 2012

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 12. 8. 2011, doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 16. 8. 2011, jenž podal navrhovatel –

- společnost **SITA CZ a. s.**, IČ 25638955, se sídlem Španělská 10/1073, 120 00 Praha 2, Vinohrady, za níž jedná Ing. Mojmír Zálešák, prokurista, ve správním řízení zastoupený JUDr. Jaromírem Císařem, advokátem advokátní kanceláře CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ a spol., se sídlem Hvězdova 1716/2b, 140 78 Praha 4,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S212/2011/VZ-10680/2011/510/MLa ze dne 26. 7. 2011 ve věci přezkoumání úkonů zadavatele – **Technické služby Jeseník a. s.**, IČ 64610063, se sídlem O. Březiny 168, 790 01 Jeseník, jehož jménem jedná Mgr. Petr Procházka, předseda představenstva, ve správním řízení zastoupený společností ENVI Agentura Trunda s. r. o., IČ 27857646, se sídlem U Hřiště 810/8, 779 00 Olomouc-Holice, za níž jedná Ing. Vladimír Trunda, jednatel, učiněných při zadávání podlimitní veřejné zakázky s názvem „**Rekultivace staré skládky v Supíkovicích**“, zadávané v otevřeném řízení podle § 27 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, jehož oznámení bylo uveřejněno v informačním systému o veřejných zakázkách dne 29. 10. 2010 pod evidenčním číslem VZ 60051692, jehož dalším účastníkem je vybraný uchazeč –

- společnost **QUANTUM, a. s.**, IČ 25307762, se sídlem Brněnská 212, 682 01 Vyškov-Nouzka, za níž jedná Roman Matiovský, předseda představenstva,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S212/2011/VZ-10680/2011/510/MLa ze dne 26. 7. 2011

potvrzují

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Zadavatel – Technické služby Jeseník a. s., IČ 64610063, se sídlem O. Březiny 168, 790 01 Jeseník (dále jen „**zadavatel**“), uveřejnil v souladu s § 26 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“), v informačním systému o veřejných zakázkách dne 29. 10. 2010 pod evidenčním číslem 60051692 oznámení otevřeného zadávacího řízení na realizaci veřejné zakázky s názvem „Rekultivace staré skládky v Supíkovicích“ (dále jen „**veřejná zakázka**“).¹
2. Úřad obdržel dne 6. 6. 2011 návrh společnosti SITA CZ a. s., IČ 25638955, se sídlem Španělská 10/1073, 120 00 Praha 2, Vinohrady (dále jen „**navrhovatel**“), na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, neboť zadavatel nevyhověl jeho námitkám podaným proti rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky ze dne 19. 5. 2011. Ke dni, kdy Úřad návrh navrhovatele obdržel, oznámil zahájení správního řízení, za jehož účastníky označil zadavatele, navrhovatele a uchazeče, jehož nabídka byla vybrána jako nejvhodnější – společnost QUANTUM, a. s., IČ 25307762, se sídlem Brněnská 212, 682 01 Vyškov-Nouzka (dále jen „**vybraný uchazeč**“).
3. V podaném návrhu navrhovatel namítal způsob jakým zadavatel v zadávací dokumentaci stanovil hodnotu rozhodnou pro určení, zda nabídky v části dílčího hodnotícího kritéria „záruka za jakost v měsících“ neobsahuje dlouhou délku záruční doby (v takovém případě se nabídce v tomto dílčím hodnotícím kritériu přidělovalo 0 bodů). Navrhovatel poukazyval na to, že způsob hodnocení, kdy minimální délka záruky musí činit 60 měsíců a za nepřiměřenou je považována každá záruka, jejíž délka je vyšší než 1,3 násobek aritmetického průměru záruk obsažených ve všech hodnocených nabídkách, neodpovídá požadavkům a základním principům zadávání veřejných zakázek stanovených v § 6 zákona, neboť výsledky hodnocení v rámci dílčího hodnotícího kritéria a tím pádem i výsledky hodnocení veřejné zakázky jsou postaveny na nepředvídatelnosti a pouhé náhodě. Navrhovatel v návrhu dále uvedl, že si byl vědom skutečnosti, že podstata porušení zákona spočívala ve vadně nastavených zadávacích podmínkách, přičemž zmatečnost nastaveného způsobu hodnocení se projevila až dodatečně. Současně v návrhu uvedl, že zadavatel nesprávně nastavil požadavek na prokázání ekonomického a finančního kvalifikačního

¹ Pozn.: pokud je v textu uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění platné v době provedení úkonu Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) nebo v době provedení jednotlivých úkonů účastníků řízení.

předpokladu v rámci požadavku na výši požadovaného obratu. Jelikož se zadavatelem požadovaný obrat ve výši 100.000.000 Kč ročně za každé účetní období v posledních třech letech, ukázal jako téměř pětinasobek průměrné nabídkové ceny obdržené v zadávacím řízení, má navrhovatel za to, že zadavatel nestanovil požadavky na prokázání kvalifikace úměrně předmětu zakázky.

II. Napadené rozhodnutí

4. Po přezkoumání všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 26. 7. 2011 rozhodnutí č. j. ÚOHS-S212/2011/VZ-10680/2011/510/MLa (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým zamítl návrh navrhovatele podle ust. § 118 odst. 4 písm. c) zákona, neboť návrh nebyl podán oprávněnou osobou.
5. V odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad konstatoval, že podle § 110 odst. 3 zákona, námitky proti zadávacím podmínkám musí stěžovatel doručit zadavateli nejpozději do 5 dnů od skončení lhůty pro podání nabídek, přičemž tato lhůta uplynula dne 16. 11. 2010. Z předložené dokumentace vyplynulo, že zadavatel o výběru nejhodnější nabídky rozhodl dne 27. 4. 2011, což bylo navrhovateli oznámeno dopisem doručeným dne 4. 5. 2011. Proti tomuto úkonu podal navrhovatel dne 19. 5. 2011 námitky. Obsahem námitek bylo zpochybnění stanovených zadávacích podmínek, a to způsobu hodnocení dílčího hodnotícího kritéria „záruka za jakost v měsících“ a požadované minimální úrovně ekonomického a finančního kvalifikačního předpokladu „údaj o celkovém obratu za provedené stavební práce dosaženém v posledních třech účetních obdobích“. Navrhovatel přímo v návrhu připustil, že podstata vytýkaných porušení zákona spočívá v chybně nastavených zadávacích podmínkách, současně však dodal, že chybné stanovení zadávacích podmínek se projevilo až dodatečně, při hodnocení nabídek, a proto se nemůže jednat o námitky opožděné. Na podporu tohoto tvrzení uvedl rozsudek Krajského soudu v Brně sp.zn. 62 Ca 55/2008, potvrzený rozsudkem Nejvyššího správního soudu č.j. 5 Afs 75/2009, kde se Nejvyšší správní soud ztotožnil s názorem Krajského soudu v Brně, že v případě, projevila-li se nejasnost zadávacích podmínek až dodatečně, při hodnocení nejhodnější nabídky, nelze námitky směřující proti dané nejasnosti zadávacích podmínek hodnotit jako opožděné.
6. Úřad shledal, že oba argumenty uplatněné v námitkách a následně v návrhu svou podstatou skutečně směřují proti zadávacím podmínkám. S ohledem na výše zmíněnou judikaturu týkající se opožděnosti námitek proti zadávací dokumentaci, je dle Úřadu nutné zkoumat, zda se nejasnost zadávacích podmínek projevila skutečně až dodatečně při hodnocení nabídek, nebo bylo nutno námitky podat ve lhůtě podle § 110 odst. 3 zákona, tedy do 5ti dnů ode dne skončení lhůty pro podání nabídek pro podání námitek, která uplynula dne 16. 11. 2011. Navrhovatel v návrhu mimo jiné konstatoval, že již v době přípravy nabídky si byl vědom skutečnosti, že způsob hodnocení dílčího hodnotícího kritéria, resp. posouzení nepřiměřenosti dílčího hodnotícího kritéria, může záviset na náhodě, když uvedl, že záruku v délce 76 měsíců nabídl právě s ohledem na daný způsob hodnocení, neboť při nabídnutí delší záruční doby si nemohl být jistý tím, zda v tomto dílčím kritériu neobdrží 0 bodů i když byl objektivně schopen nabídnout hodnotu vyšší. Ohledně namítaného nesprávného nastavení minimální úrovně ekonomického a finančního kvalifikačního předpokladu, dospěl Úřad k názoru, že tato údajná nejasnost zadávacích podmínek se projevila nikoli až dodatečně, při hodnocení nabídek, ale již při otevírání nabídek s obálkami dne 12. 11. 2011,

na kterém byl zástupce navrhovatele přítomen a kde byly zveřejněny nabídkové ceny nabídnuté jednotlivými uchazeči.

7. Dle Úřadu měl navrhovatel o vhodnosti nastaveného způsobu hodnocení dílčího kritéria pochybnosti již v době tvorby své nabídky, stejně tak poukazovaný rozdíl mezi cenami nabídnutými a předpokládanou hodnotou veřejné zakázky byl zjevný a projevil se již při otevření obálek s nabídkami. Z uvedených důvodů navrhovatelem uvedené odkazy na judikaturu nebyly shledány relevantní a navrhovatel měl námitky ohledně nevhodně nastaveného způsobu hodnocení a špatně nastavené minimální úrovně ekonomického a finančního kvalifikačního předpokladu podat ve lhůtě podle § 110 odst. 3 zákona, tedy do dne 16. 11. 2010, což neučinil. Navrhovatel podal námitky až proti rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky podle cit. § 110 odst. 4 zákona, poté co se dozvěděl, že v předmětném zadávacím řízení nebyla jeho nabídka vybrána jako nejvhodnější. Vzhledem k výše uvedenému Úřad považoval za prokázané, že navrhovatel námitky stran nevhodně stanoveného způsobu hodnocení dílčího hodnotícího kritéria i ve věci nesprávně nastaveného požadavku na prokázání splnění ekonomického a finančního kvalifikačního předpokladu, nepodal ve lhůtě dle § 110 odst. 3 zákona. Vzhledem k tomu, že podání námitek řádně a včas je podmínkou pro podání návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele ve stejné věci a navrhovatel řádně a včas námitky nepodal, nebyl návrh směřující proti zadávacím podmínkám (způsobu hodnocení dílčího hodnotícího kritéria „záruka za jakost v měsících“ a požadované minimální úrovni ekonomického a finančního kvalifikačního předpokladu) podán oprávněnou osobou. Úřad tedy s odkazem na ustanovení § 118 odst. 4 písm. c) zákona návrh zamítl, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí.

III. Námitky rozkladu

8. Proti rozhodnutí č. j. ÚOHS-S212/2011/VZ-10680/2011/510/MLa ze dne 26. 7. 2011 obdržel Úřad v zákonné lhůtě dne 16. 8. 2011 rozklad navrhovatele. V podaném rozkladu navrhovatel uvádí, že rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky bylo učiněno v rozporu se zákonem, protože bylo založeno na zmatečném způsobu hodnocení, který byl v rozporu se zásadami uvedenými v ust. § 6 zákona. Zmatečnost způsobu hodnocení spočívala ve skutečnosti, že hodnocení kritéria doby záruky bylo postaveno na nepředvídaně pohyblivém průměru délky záruky, a nabídka, která byla vyhodnocena jako nejvhodnější, by za jiných okolností (tj. změny průměrných délek záruk v důsledku např. vyloučení některých uchazečů při posuzování kvalifikace či při otvírání obálek s nabídkami) mohla být hodnocena počtem bodu 0. Daný způsob hodnocení zadavateli nezaručil výběr skutečně nejvhodnější nabídky, a uchazeči při hodnocení svých nabídek neměli jistotu, zda budou v rámci dílčího kritéria bodově ohodnoceny nebo zda jim bude přidělen nulový počet bodů. K tomuto poukazuje na to, že v zadávací dokumentaci byl popis hodnocení dílčího hodnotícího kritéria popsán tak, že *„ minimální délka záruky musí činit 60 měsíců a každou délku záruky, která bude nižší než 60 měsíců a vyšší než 1,3 násobek aritmetického průměru záruk dosaženého ze všech hodnocených nabídek bude považovat za nepřiměřenou. Takto nepřiměřené délce záruky pak bude v rámci dílčího hodnotícího kritéria „Záruka za jakost v měsících“ přiděleno 0 bodů.* V daném zadávacím řízení měl za to, že zadavatel měl zájem o reálnou délku záruky, která nepřekračovala o více než 1/3 minimální dobu záruky požadovanou zadavatelem. Uvedený rozptyl doby záruky považoval navrhovatel a odůvodněný a v obchodní praxi běžně užívaný. Správnost tohoto výkladu potvrdil nepřímo i zadavatel, když v rozhodnutí o nevyhovění

námítkám navrhovatele uvedl, že *“Uchazeč věděl, že v případě stanovení záruky mimo rozmezí 60-78 měsíců riskuje, že obdrží za toto kritérium 0 bodů.* Navrhovatel měl tudíž za to, že záruka nad 78 měsíců bude hodnocena 0 body. Při obdržení rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky však zjistil, že nastavený způsob hodnocení připouštěl vytvoření nepředvídatelného průměru doby záruky, který byl proto pouhým důsledkem náhody, neboť uchazeči nabízeli záruky ve škále od 60 do 145 měsíců. Výběr „nejvhodnější“ nabídky byl tudíž důsledkem shody nahodilých okolností a nevypovídá o skutečné ekonomické výhodnosti dané nabídky.

9. Navrhovatel má za to, že podal námitky proti rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky dle § 110 zákona, neboť teprve v rámci rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky zjistil hodnoty jednotlivých délek záruk u zbylých uchazečů a průměrnou délku záruky dosaženou v rámci hodnocení. Teprve na základě těchto skutečností vyplynula zmatečnost nastaveného způsobu hodnocení dílčího kritéria. V dané věci odkazuje na rozhodnutí Krajského soudu v Brně sp. zn. 62 Ca 55/2008, a rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, sp. zn. 5 Afs 75/2009 s tím, že pokud se nejasnost zadávacích podmínek projevila až při hodnocení nejvhodnější nabídky a byla dodržena 15-ti denní lhůta vyplývající z ust. § 110 odst. 3 zákona, pak se nejedná o opožděné námitky. Navrhovatel má za to, že je stěžejní vyřešení otázky časového okamžiku, ve kterém se navrhovatel dozvěděl o nejasnosti zadávacích podmínek. Má za to, že nejednoznačnost a nepřiměřenost zadávacích podmínek mohla vést k tomu, že uchazeči buď měli možnost při podání nabídek riskovat nulové hodnocení, nebo se nespoléhat na pohyblivou hranici průměrné doby záruky a nabídnout záruku, která nepřekročí minimální požadovanou dobu o více než 1/3. Tato skutečnost byla navrhovateli zřejmá až na základě výsledku výběru nejvhodnější nabídky, neboť do té doby nepředpokládal, že předmětem nabídek budou tak vysoké doby záruky, které zpochybní celé dílčí kritérium.
10. Navrhovatel je toho názoru, že Úřad neodůvodněně přenesl těžiště odpovědnosti za jednoznačnost zadávacích podmínek na uchazeče, když je v napadeném rozhodnutí nepřímo naznačeno, že uchazeč měl namísto zadavatele domýšlet veškeré možné důsledky zadávacích podmínek. Má za to, že se Úřad nevypořádal s povinností zadavatele ke stanovení takových podmínek, které by tvořily objektivní rámec pro hodnocení nabídek. Navrhovatel při tvorbě své nabídky vycházel ze zadávacích podmínek a předpokládal, že i většina uchazečů bude nabízet reálné hodnoty záruky. Z tohoto však nelze dovodit, že již při přípravě měl navrhovatel podezření na nevhodně nastavený způsob hodnocení. Má za to, že zadavatel měl nastavit hodnotící kritéria tak, aby uchazeči předem věděli, jakým způsobem a jakým postupem bude jejich nabídka hodnocena.
11. Vzhledem k tomu, že dílčí hodnotící kritérium doba záruky byla v horní hranici nastavena pohyblivě, je skutečná hodnota, resp. skutečná výše přidělených bodů za dané dílčí kritérium nepředvídatelné, resp. závislé na náhodě. K tomuto navrhovatel odkazuje na rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 19. 7. 2011 č. j. 62 Af 25/2010-94, ve kterém se uvádí: *problematickým se může jevit i stanovení takových dílčích hodnotících kritérií, která jsou buď zavádějící s ohledem na jejich matematicky sice dobře spočitatelnou hodnotu, avšak reálně nezaručitelnou, popř. takových dílčích hodnotících kritérií, která ve skutečnosti žádnými hodnotícími kritérii nejsou*“. Navrhovatel má za to, že bylo možné uvedené dílčí kritérium vykládat objektivně jiným způsobem a to tak, že nulovým počtem bodů bude hodnocena nabídka, která překročí o 1,3 násobku dobu 60 měsíců.

12. Navrhovatel poukazuje na to, že rozhodnutí Úřadu neobsahovalo žádné stanovisko ke způsobu hodnocení dílčího hodnotícího kritéria doby záruky. Úřad se dle jeho názoru, nezabýval otázkou, zda bylo dílčí hodnotící kritérium dostatečně určité, resp. zda byl dostatečně určitým způsobem definován způsob hodnocení daného dílčího kritéria, zda byl způsob hodnocení nastavený zadávací dokumentaci schopným být předmětem hodnocení za předem jasně stanovených pravidel. Úřad se rovněž dle navrhovatele nevypořádal s otázkou, zda zadavatel stanovil taková dílčí kritéria, z nichž je jednoznačně patrný jejich obsah, resp. tedy to, jak má nabídka vypadat, aby danému kritériu vyhověla a mohla být hodnocena, a v jakých ohledech a jak bude hodnocena.
13. Dále navrhovatel podotýká, že Úřad nevycházel z toho, co navrhovatel v době podání nabídky věděl, ale co dle Úřadu vědět měl, přičemž tento se až z rozhodnutí o výběru dozvěděl všechny posuzované a hodnocené délky záruky a na základě nově provedených výpočtů průměrné doby záruky si uvědomil nepřiměřenost nastavení způsobu hodnocení dílčího kritéria. Úřad dle navrhovatele nechal v potaz i takový výklad, na základě kterého by navrhovatel mohl předpokládat, že zadavatel nemá zájem o záruku v délce, která je delší než 1,3 násobek 60 měsíců. Má za to, že navrhovateli nemůže být dáváno k tíži, že ze znění popisu hodnocení nebyl schopen vydedukovat veškeré kombinace, které mohou z nabídek jiných uchazečů vzniknout a domyslet tak veškeré možnosti výkladu zadávacích podmínek. Závěrem navrhovatel poukazuje, že nebylo nijak prokázáno, že zmatečnost zadávacích podmínek byla navrhovateli známa již v době přípravy nabídky. S ohledem na argumentaci uvedenou v rozkladu navrhovatel navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí Úřadu.

IV. Řízení o rozkladu

14. Správní orgán prvního stupně určil usnesením č. j. ÚOHS-S212/2011/VZ-13308/2011/510/Mla ze dne 23. 8. 2011 ostatním účastníkům správního řízení lhůtu pěti dnů k vyjádření k podanému rozkladu, žádný z nich se však ve stanovené lhůtě ani po jejím uplynutí nevyjádřil.
15. Správní orgán prvního stupně neshledal důvody pro postup podle § 87 správního řádu a v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu postoupil věc orgánu rozhodujícímu o rozkladu.
16. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy a jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.
17. Úřad tím, že svým rozhodnutím č. j. ÚOHS-S212/2011/VZ-10680/2011/510/Mla ze dne 26. 7. 2011 rozhodl o zamítnutí návrhu navrhovatele podle ust. § 118 odst. 4 písm. c) zákona, neboť návrh nebyl podán oprávněnou osobou, rozhodl správně a v souladu se zákonem. Taktéž s odůvodněním napadeného rozhodnutí jsem se plně ztotožnil. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem nepřistoupil ke zrušení nebo změně napadeného rozhodnutí.

V. K námitkám rozkladu

18. Stěžejní argumentace navrhovatele v podaném rozkladu směřuje proti závěrům Úřadu, který posoudil jeho námitku ohledně dílčího hodnotícího kritéria „záruky za jakost v měsících“ za opožděnou. Jak vyplývá z obsahu rozkladu, navrhovatel má za to, že zmatečnost zadávacích podmínek v části dílčího hodnotícího kritéria vyplynula až v rámci rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky, a tudíž se nemohlo jednat z jeho strany o opožděnou námitku dle ust. § 110 odst. 3 zákona. V první řadě k tomuto uvádím, že nemohu akceptovat názor navrhovatele, a to především s odkazem na samotnou zadávací dokumentaci předmětné veřejné zakázky. Vycházejí z části 25. 3. zadávací dokumentace, ve které se stanovuje způsob hodnocení nabídek, je pak v bodě B. *hodnocena záruka za jakost v měsících (min. 60) s váhou 20%*. Zadavatel se rozhodl za nepřiměřenou hodnotu dílčího hodnotícího kritéria záruky za stavební práce považovat *délku záruky, která je nižší než 60 měsíců, a nebo vyšší než 1,3 násobek aritmetického průměru hodnot délek záruk za stavební práce všech hodnocených nabídek*. Z důvodu zpřesnění pak objasnil způsob hodnocení následovně: ... *při hodnocení nabídek se sečtou všechny záruky za stavební práce všech hodnocených nabídek, podělí se jejich počtem a ty nabídky, které budou vyšší, než 1,3 násobek vypočteného aritmetického průměru budou hodnoceny jako nepřiměřené a komise přidělí 0 bodů za kritérium dané nabídky*. Z uvedeného pak vyplývá, že zadavatel v zadávací dokumentaci zcela přesně určil svůj postup ve vztahu k hodnocení dílčího hodnotícího kritéria délky záruky za stavební práce včetně hodnocení, jaká délka záruky bude již považována za nepřiměřenou a získá tak 0 bodů. Navrhovatel tak měl k dispozici veškeré informace k uplatnění svých námitek ještě před fází hodnocení nabídek.
19. Navrhovatel má za to, že v době sestavování nabídky, bylo možné objektivně vykládat výše uvedený postup zadavatele při hodnocení dílčího hodnotícího kritéria i jiným způsobem. Způsob hodnocení bylo možné dle navrhovatele vykládat tak, *že nulovým počtem bodů je hodnocena nabídka, která překročí o 1,3 násobku dobu 60 měsíců*. Mám za to, že pokud si navrhovatel tímto způsobem vyložil předmětnou část zadávací dokumentace, pak jeho výklad neodpovídá samotnému textu zadávací dokumentace. Navrhovatel si měl v první řadě učinit výklad dle slovního vyjádření textu. Pokud bych tedy měl přistoupit na výklad navrhovatele, který vyvozuje něco jiného, než bylo zadavatelem výslovně vyjádřeno, mám za to, že bych nastavil nový, zadavatelem nestanovený způsob hodnocení dílčího hodnotícího kritéria.
20. Jak tedy vyplývá ze zadávací dokumentace, zadavatel podrobně a dostatečně určitě v zadávací dokumentaci specifikoval pojem nepřiměřenost hodnoty dílčího hodnotícího kritéria záruka za jakost v měsících a to tak, že mohla a měla být zřejmá všem uchazečům o veřejnou zakázku. Tvrdí-li navrhovatel, že způsob hodnocení vyplynul, až v rámci rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky, není zřejmé, v čem se reálně postup hodnotící komise popřípadě postup ostatních účastníků odlišoval od postupu, který byl v zadávací dokumentaci řádným způsobem specifikován. Tedy z čeho konkrétně vyplynula neurčitost postupu zadavatele či ostatních účastníků zadávacího řízení.
21. Poukazuje-li navrhovatel na judikaturu Krajského soudu v Brně č. j. 62 Ca 55/2008-63 a následně Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Afs 75/2009-100 je nutné podotknout, že judikáty v dané věci shledaly postup zadavatele nepřezkoumatelný, neboť zadavatel v soudem přezkoumávané věci nespecifikoval termín zjevná nepřiměřenost hodnoty dílčího

hodnotící kritéria, což se však netýká námi projednávaného případu. Zde ke specifikaci termínu nepřiměřená hodnota dílčího hodnotícího kritéria, došlo. Zadavatel určil postup, jak bude postupovat při hodnocení nabídek, včetně postupu hodnocení dílčího hodnotícího kritéria a současně stanovil výpočet, pro zjištění, která z nabízených záruk uchazečů je již nepřiměřená. Hodnocení nepřiměřenosti dílčího hodnotícího kritéria se pak odvíjelo ve vztahu ke všem ostatním délkám záruk všech hodnocených nabídek. Nutno k tomuto ještě doplnit, že navrhovatelova nabízená délka záruční doby nebyla shledána jako nepřiměřená, avšak získala nejnižší počet bodů, neboť nabídla nejkratší záruční lhůtu.

22. Zadavatel postupoval při hodnocení a rozhodování o nejvhodnější nabídce dle kritérií přesně určených v zadávací dokumentaci s tím, že nemohl jakkoliv předjímat či jinak ovlivňovat nabídky uchazečů včetně vyhodnocení dílčích hodnotících kritérií, tedy jednotlivých nabízených záručních lhůt.
23. Na základě výše uvedeného a v souladu s Úřadem mám za to, že námitka navrhovatele směřuje proti podmínkám uvedeným v zadávací dokumentaci, a tudíž nelze jinak, než ji považovat za opožděnou, pokud ji navrhovatel podal až po rozhodnutí o nejvhodnější nabídce. Pro upřesnění zde doplňuji, že z předložené dokumentace vyplývá, že zadavatel o výběru nejvhodnější nabídky rozhodl dne 27. 4. 2011, což navrhovateli oznámil dopisem doručeným dne 4. 5. 2011. Teprve proti tomuto úkonu podal navrhovatel dne 19. 5. 2011 námitky, jehož obsahem bylo zpochybnění stanovených zadávacích podmínek. Z uvedeného důvodu mi nezbylo než souhlasit s postupem Úřadu, který zamítl návrh navrhovatele, protože tento podal námitky opožděně.
24. Ke shora uvedenému závěrem konstatuji, že Úřad v rámci správního řízení posoudil případ ve všech vzájemných souvislostech, a proto ve zbytku odkazuji na závěry obsažené v odůvodnění napadeného rozhodnutí, které považuji za dostatečně určité, srozumitelné, a přezkoumatelné.

VI. Závěr

25. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval ve věci v souladu se zákonem a správním řádem, když posoudil případ ve všech jeho vzájemných souvislostech a zhodnotil veškeré písemné podklady, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uvedených v rozkladu.
26. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

ENVI Agentura Trunda s. r. o., U Hřiště 810/8, 779 00 Olomouc-Holice
JUDr. Jaromír Císař, advokát, Hvězdova 1716/2b, 140 78 Praha 4
QUANTUM, a. s. Brněnská 212, 682 01 Vyškov-Nouzka

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy